

Diktantai pirmokams

Ka?

Atšalo oras. Krito snaižės. Jos dengė žemę. Ledas kaustė ežerą. Žiema! (11 ž.)

Rokas sodina pupą. Tadas pamatė kiškį. Linas pašėrė žirgą. Bitutės neša medų. (12 ž.)

Dovilė turi kiškutį. Atbėgo Rudis. Jis nuplėšė kojelę. Dovilė nubėgo pas mamą. Mergaitė verkė. (14 ž.)

Mama ima adatą. Katė neša pelę. Tėtis gyre sūnų. Debesys neša lietų. Milda rašo žodį. (15 ž.)

Rita rašo raidę. Dalė mato klaidą. Rita pyko. Dalė skaito žodį. Rita mato klaidą. (14 ž.)

Voverė rado kankorėžį. Jį neša į drevę. Sutiko genį. Genys vijo voveraitę. Voverė pabėgo į namus. (16 ž.)

Mes tvarkėme klasę. Nuplovėme suolus ir sienas. Palaistėme gėlę. Sutvarkėme lentyną. Nuvalėme lentą. (13 ž.)

Sėjom kvietį. Bus pyrago. Bėrėm į dirvą rugį. Bus duonelės. Sėjom miežį – vištos les. (14 ž.)

Debesėlis saulę uždengė. Vėjas lanksto beržą. Lapais žemę nukloja. Geltonas lapas paslėpė baravyką ir raudonikį. (15 ž.)

Senelis parinko gerą žemę. Pasodino obelį. Palaisto ją. Aš atnešiau kuoliuką. Pririšome medelį. Vėtros nenulauš. (15 ž.)

Snaigė ištirpo. Ji pavirto vandens lašeliu. Lašelis upeliuku nubėgo į upelį. Paskui į upę ir į jūrą. (17 ž.)

Lietutis nuprausė gėlę. Po jos lapu slėpėsi bitutė. Švystelėjo saulė. Jos spindulys pakvietė bitelę skristi. Ji rinks medų. (18 ž.)

Visi dirba. Mama kepa pyragą. Tėvelis kasa žemę. Senelis kala inkilą. Aš jam padedu. Paduo du vinis ir plaktuką. (18 ž.)

Virė virė pelytė košelę. Išvirė. Davė peliukams. O vienam ir nebeliko. Šis pradėjo verkti. Mamytė išbėgo vandenėlio. (17 ž.)

Jau pavasaris. Saulė žemę glosto. Virš seno tvenkinio gandrai kalena. Vieversys palydi į laukus artoją. Jis bers grūdą į žemę. (20 ž.)

Buvo žiema. Vilius ir Tadas išėjo žuvauti. Susirado lede eketę. Viliukas pagavo lydeką ir ešerį. O Tadas tik seną batą. (20 ž.)

Suspaudė katinas sūrį. Paprašė pelytę pasaugoti jį. O pats į svečius išvyko. Katinėlis svečiuose ilgai užsibuvo. Pelytė neiškentė ir sūrį sugraužė. (21 ž.)

Kazys atvažiavo pas močiutę į kaimą. Kieme sutiko žąsų būrį. Žąsinas sušnypštė ir ištiesė kaklą. Kaziukas tik strykt į šalį. (20 ž.)

Anksti saulutė pabudo. Ruošėsi kepti pyragėlių. Bitutė duos medaus trupinėlių. Debesėlis sumals miltų saujelę. Duos vandens lašelį. O pyragėlis jau ir kepa. Ar jauti jo kvapą? (26 ž.)

i – y

Tyla, yla, gira, kyla, riša, žygis, tyko, tiko, virė, rytas, gyvas, Mikas, lyja, lijo, šilas, žilas, Vytas, lipa, ima, ryja, mina, plyta, kyšo, ausis, linas, lynas, žydi, žiba, lydi žvyras, tilo, zyzė, gilus, genys, bitė, plikas, karys, rugys, drugys, ryžiai, pilis, knyga, šalis.

Vytenis, Vilija, uogytė, voverytė, saulytė, žolytė, Aušrytė, sesytė, Onytė, pupytė, Marytė, sėklytė, lovytė, galvytė, ožkytė.

Miške pradėjo lyti. Maža pelytė bijo lietaus. Ji susirado grybą. Pasislėpė po jo kepure. (14 ž.)

Pašvietė kaitri saulutė. Ant šlaito pabudo žibutė. Jos
pumpurėlis šyptelėjo saulei. Pražydo mėlynas žiedelis. (14 ž.)

Tyla ir ramybė miške. Krinta ryto migla. Svyra lazdyno
šakos. Tipena ežys. Štai ir vieversys sučireno. (16 ž.)

Ankstyvas rytas. Martynas ir Kotryna jau sode. Jau prinoko
slyvos. Abu skina. Dar trys ant šakos kybo. Tuoj nuskins
visas. (20 ž.)

Lijo šiltas vasaros lietus. Dygo grybai. Į mišką skubėjo Rytis.
Jis nešėsi pintinę. Rado didelį baravyką. Net į pintinę netilpo.
(20 ž.)

u – ū

Supyko žiema. Pažadino pūgą. Pūga šėlo ir dūko. Net beržo
šaka lūžo. Berželis verkė. (14 ž.)

Atėjo naktis. Sutūpė paukščiai. Nejuda šakos. Miega pušys.
Patekėjo mėnulis. Suūkė pelėda. Pūstelėjo vėjas. (14 ž.)

Aušta rytas. Mama žadina Verutę. Užgroja muzika. Mergaitė
valgo pusryčius. Po to skuba į mokyklą. (15 ž.)

Pūtė šaltas vėjas. Ežero bangos suplakė putą. Vakare vėjas
nurimo. Pakilo rūkas. Už šilo užė mašinos. (16 ž.)

Ošė jūra. Rūstavo ilgai. Žuvį į tinklus varė. Žvejai rūkė žuvį.
Arūnas valgė ir džiaugėsi. Tai gardumėlis! (17 ž.)

Su mama ėjome į turgų. Pirkome agurką ir arbūzą. Iš
burokėlio ir pupelių darysime salotas. Daržoves valgyti
sveika. (18 ž.)

Pakilo saulutė. Spinduliukai pažadino gėles. Nubudo boružės
ir kiti vabaliukai. Žiogas gros smuiku. O gėlytės šoks
rytmečio šokį. (18 ž.)

Miškas jau pabudo. Pranėrė ruda lapė. Iš krūmų išlindo
briedė ir briedžiukas. Sulojo šuo. Briedė spruko į krūmus.
(18 ž.)

Pelytė rado trupinėlių sūrio. Sėdi ir graužia. Rainiukas tupi ir žiūri. Pelytė tik šmaukšt į urvelį. O katinėliui tik trupinėlis liko. (21 ž.)

Saulutė šildė sniegą. Sniegas tirpo ir nyko. Bėgo vandenėlis į upelį. Beržas pumpurus krovė. Pūtė švelnus vėjas. Žemė budo po žiemos. (21 ž.)

Kur?

Sniege, miške, rogėse, šiene, ežere, kaime, lange, darže, rogutėse, krūme, žiede, kalne, koncerte, šile, beržyne, lizde, krante, lazdyne, laive.

Žemėje, pintinėje, knygoje, eglėje, danguje, tvoroje, padangėje, pasakoje, lovoje, tamsoje, lankoje, šviesoje, pušelėje, galvoje, žolėje, rankoje, gimtinėje, Tėvynėje, šakoje, drevėje, jūroje, Lietuvoje, rasoje.

Tylus rytas. Jūroje nurimo bangos. Pajūryje vaikšto žmonės. Kopose šildosi vaikai. Gera ilsėtis Nidoje. (14 ž.)

Vilius su tėvais buvo Vilniuje. Aplankė Gedimino pilį. Pasigrožėjo miestu. Katedros aikštėje stovi paminklas Gediminui. Kokia graži mūsų sostinė! (19 ž.)

Vyturėlio balsas skamba padangėje. Jis sveikina pavasarį. Miške kikilis čirena. Kartais ir parke jį išgirsi. Pakalnėje čiurlena upelis. Lankoje stypčioja gandas. (22 ž.)

Vasarą smagu kaime. Berniukai maudosi upėje. Mergaitės pievoje skina gėles. Jos pins vainiką. Žolėje groja žiogai. (16ž.)

Lapė gyvena oloje. Žuvis plauko ežere. Pelytė cypsi urve. Pelėda gyvena drevėje. Karvė ganosi pievoje. Šuo guli būdoje. (18 ž.)

Sesutės

Monika turi sesutę. Sesutės geros draugės. Jos kartu žaidžia, piešia. Monika eis į mokyklą. Mergaitės myli mamytę. (17 ž.)

Broliukai

Vytukas ir Juliukas broliukai. Vytukas jau pirmokas. Ir Juliukas nori eiti į mokyklą. Vytukas broliukui skaito knygą. Juliukas klausosi. (19 ž.)

Zylė

Ant šakos nutūpė zylė. Tupi ir dairosi. Zylė sode renka kirmėles. Sulesa tiek, kiek pati sveria. (16 ž.)

Ežys

Ežys rengia guolį. Jis kloja patalą. Ant nugaros neša obuolį ir grybą. Greit ateis žiema. Jam bus šilta. (18 ž.)

Mano sesutė

Mano sesutė dar maža. Ji valgo košelę. Mama jai velka suknelę. Aš pinu kaseles. Sesutės vardas Raselė. (17 ž.)

Varlytės

Kurkė baloje varlytės. Užėjo lietus. Varlytės pasislėpė po lapu. Nušvito saulytė. Atėjo gandras. Varlytės bijo gandro. (16 ž.)

Asta darželyje

Asta nubėgo į darželį. Ten žydi daug gėlių. Ji skina ramunę, našlaitę, ratilį. Nuskina ir žolynų. Bus graži puokštė. (19 ž.)

Irisas

Prie miško atsirado irisas. Jis ruošėsi pražysti. Jau ir žiedus sukrovė. Atbėgo kiškelis. Jis nulaužė žiedą. (16 ž.)

Nuotykis

Vaikai žaidė su kamuoliu. Kamuolys nukrito į močiutės daržą. Jis išlaužė agurkus. Ką sakys močiutė? (15 ž.)

Naktis

Atėjo naktis. Tylu. Garsai toli girdėti. Miške ūkia pelėda. Ji tuoj medžios. Pelės, slėpkitės! (14 ž.)

Vasaros lietus

Nulijo lietus. Prašvito saulutė. Pakibo laumės juosta virš upės. Boružė tupi ant lapo. Ji nori pereiti į kitą upės pusę. (20 ž.)

Pūkė

Agnė valgo bandelę. Ant kėdės tupi Pūkė. Ji alkana. Agnė davė Pūkei bandelės. Ji nenori. Katytė nori mėsos. (18 ž.)

Miške

Vilkas bėgo per mišką. Numynė lapei koją. Lapė negali šokti. Daktaras lokys gydė lapę. (14 ž.)

Šeimininkės

Senelė kepė pyragą. O Vaidutė – bandelę. Senelės pyragas skanus. Bandelė dar skanesnė. Joms smagu! (14 ž.)

Pagalba

Lapė gaudė kiškį. Kiškelis nubėgo pas mešką. Prašė padėti. Meška barė lapę. Kiškeliui gera! (14 ž.)

Pelytė bijo

Katytė vijo pelę. Pelytė palindo po šluota. Katytė dairosi. Nemato pelytės. Pelytė bijo. (13 ž.)

Šokiai

Lapė kvietė lokį šokti. Lapė šoka. O lokys nemoka. Lapė mokė lokį šokti. Abu šoka. (15 ž.)

Runcė

Prie upės tupi Runcė. Ji nori pagauti žuvytę. Bet žuvytė gudri. Runcė negali pagauti. Katytė bėga namo. (17 ž.)

Gaidelis ir vištytė

Močiutė turėjo raibą vištytę. Vištytė rado grūdą. Pamatė gaidelis. Kapt ir sulesė. Vištytė pasakė močiutei. Ji barė gaidelį. (18 ž.)

Puota

Pelės sumanė kelti puotą. Jos virė košę. Atnešė pieno. Bet užuodė katinas. Jis suėdė košę. Išlakė pieną. Katinas gaudė peles. (20 ž.)

Muzikantas

Ant kelmo kiškis grojo dūdele. Nurimo vėjas. Nutilo miškas. Sukluso žvėrys. Kas taip groja? (14 ž.)

Kaime

Donatas buvo kaime. Jis padėjo senelei. Bėrė vištelei grūdų. Girdė karvutę. Laistė daržoves. Su seneliu šėrė žirgelį. (17 ž.)

Eglė

Vėtra nulaužė seną eglę. Ten buvo pelėdos drevė. Po eglė slėpėsi bailus kiškelis. Šakose šokinėjo voverytė. Žvėrys mylėjo eglę. (19 ž.)

Pavasaris

Ima lašėti nuo stogo. Paskui nelieka sniego. Visur tik vanduo.
Prie upelio daugybė purienų. Girdžiu vyturio dainą. Matau
pempę.

Visi dirba

Aš skaitau knygą. Goda rašo laišką. Elytė siuva suknutę.
Vilius su broliuku stato smėlio pilį. Saulė visiems šypsosi.

Minkštumo ženklas (raidė „slapukė“)

Ne šerniukas, o turiu šerių. Pirkau braškių ir vyšnių. Stovi
seselės po skėčiu. Saulius prižiūri broliuką. Buvo molio
katinėlis. Dalios akys žalios. Aš turiu triušiuką.

Mokykloje

Rytas. Mamytė mane kelia. Aš skubu į mokyklą. Ten rašysiu,
skaitysiu, piešiu. Žaisiu su draugais. Mums smagu. (17 ž.)

Miško mokykla

Žvėrys leido vaikus į mokyklą. Kiškiukas mokėsi šokinėti.
Šerniukas – rausti žemę. Bebriukas – graužti medį. Visi
dirbo. (16 ž.)

Sargiukas

Alius turi šuniuką. Jo vardas Sargiukas. Šuniukas laka pieną
ir ėda košę. Sargiukas dar nemoka aploti žmonių. Jis bus
gražus šuo.

ŽMONIŲ VARDAI RAŠOMI DIDŽIAJA RAIDE

Mano dėdė Adomas. Tomo dėdė Tadas. Šis namas dėdės Adomo. Anas namas dėdės Tado.

Lėlytė

Marytė dar mažytė. Marytės lėlytės vardas Ada. Ada graži. Lėlytė guli ir tyli. Marytė myli savo lėlytę.

Miškas

Ten toli miškas. Miške tylu. Tuksena genys. Už miško yra didelis ežeras.

Varnėnas

Ant šakos nutūpė varnėnas. Tupi ir žvalgosi. Varnėnas – sodo daktaras. Jo skanėstas – kirmėlės.

Naktis

Mėnulis budi. Teka ramus upelis. Taku tipena ežys. Prabėga maža pelytė. Po krūmu tupi kiškis.

Tekstai ir diktantai.

Genys – miško kalvis. Jis kalė pušies žievę. Rado kirmėlynę.
Kaip skanu! (12 ž.)

Bėgo ožka per mišką. Bėgo ir suklupo. Vienas ragas kėpso.
Visi vaikai vėpso. (13 ž.)

Banguoja Baltijos jūra. Laivai plaukia į uostą. Jiems kelią
rodo švyturys. Uoste iškrauna žuvį. (14 ž.)

Štai atėjo pavasaris. Saulės spindulėliai šilti. Artėja Velykų
šventė. Vaikai skubės į kiemą. Ridens margučius. (15 ž.)

Miške tamsu. Teka ramus upelis. Vandenišis garma. Bėga
maža pelytė. Tik nuo šakos pelėda plast! (15 ž.)

Tėvelis padarė lesyklėlę. Laurynas ją prikalė sode. Vaikai
pabėrė kruopų. Atskrido paukšteliai ir lesė. Visiems smagu!
(16 ž.)

Vakare varlytės kurkė. Skambėjo visas slėnis. Tik staiga
gandras suklegėjo. Varlės šmakšt ir dingo po lapais. (16 ž.)

Ilgas žiemos vakaras. Šalta. Sniegas žemę apklojo. Miškas ir
sodas miega. Gera namuose. Čia šilta ir jauku. (17 ž.)

Šilta vasaros diena. Palijo. Netrukus vėl saulutė nušvito.
Kitoje dangaus pusėje pasirodė laumės juosta. Visi sustojo
pasigėrėti. (17 ž.)

Buvo senelis ir senelė. Turėjo katinėlį ir gaidelį. Senelė
namus prižiūrėjo. Senelis su katinėliu arė, su gaideliu akėjo.
(18 ž.)

Gyveno senelis ir senelė. Senelis turėjo žirnelį. Senelė – pupelę. Pasodino senelė pupelę po lova. Ši užaugo ir pradūrė lovą. (17 ž.)

Giedrius su mama eina gatve. Slidu. Paslydo ir griuvo. Mama pakėlė už rankutės. Tai ledas kaltas. Jis toks slidus! (19 ž.)

Plaukiojo upėje žąselės. Ant kranto bėginėjo Margis. Atsėlino lapė. Margiukas šoko ją vytis. Lapė spruko į krūmus. (17 ž.)

Sodo gale gyvena storas voras. Jis supasi savo tinkle. Netoli skraido muselės. Voras jas stebi. Gal žinai kodėl? (18 ž.)

Ignas turi arkliuką Bėrį. Berniukas dažnai jodinėja. Bėriukas ima iš jo duoną ir cukrų. Agnelis labai myli savo draugą. (19 ž.)

Vilkas sutiko žmogų. Pilkis prašė duonos. Žmogus jam davė. Vilkas suėdė ir dar norėjo. Bet duonelę turi pats užauginti. (19 ž.)

Močiutė iškepė duoną. Padėjo ant stalo. Susirinko visa šeima. Norėjo paragauti. Skanu duona su pienu. Skanu ir su medumi. (19 ž.)

Zuikienė prieš Velykas šlavė kiemą. Virė kiaušinius ir margino kojele. Po to juos sudėjo į intinėlę. Koks margučių gražumas! (19 ž.)

Jokūbas buvo miške. Rinko uogas ir grybus. Matė kiškį ir stirną. Po ąžuolu visokios gėlytės žydi. Kamanės skraido ir medų renka. (21 ž.)

Su pavasariu atėjo ir Motinos diena. Gera mums gyventi. Mus lydi mamytės akys. Glosto jos švelni rankelė. Būk laiminga, mamyte! (20 ž.)

Ąžuolas – garbingas Lietuvos medis. Jis labai tvirtas. Daug kas turi ąžuolinių baldų. Kapinėse gali pamatyti ąžuolinių kryžių. Pasodink ir tu ąžuoliuką. (21 ž.)

Dominykas su tėčiu buvo parduotuvėje. Šaldytuve daug produktų. Kitos prekės – lentynose. O dėžutėse pūpso saldainiukai. Jie tokie gražūs! Dominykas net praeiti negali. (22 ž.)

Miškas. Visa šeima grybauja. Mažasis Mantukas randa daug grybų. Jam geriau matyti. Jis mažas ir grybai maži. Po pušele aptiko ir baravyką. (22 ž.)

Lietuvoje yra daug molio. Iš jo daro plytas. Iš plytų stato namus. Dar iš molio gamina vazas, puodynes ir ąsočius. Indai labai gražūs. (23 ž.)

Sode gyvena boružė. Ji maža kaip ašarėlė. O švarkelis kaip kraujo lašelis. Kartą perplyšo boružės švarkelis. Ji labai verkė. Atskubėjo senas voras ir susiuvo. (24 ž.)

Miegojo kiškėlis po pušele. Pabudo, ėsti nori. O dobiliukai pušyne neauga. Nubėgo į daržą. Pagraužė kopūsto ir nėrė į mišką. Greit jau ir grybautojai ateis. (25 ž.)

Ką veikia?

Balandis burkuoja. Varna krankia. Varlės kurkia. Žvirblis čirškia. Varnėnas švilpauja. Gegutė kukuoja. Lakštingala suokia. Vieversėlis čiulba. Gandras klegena. Genys kala. Žiogas čirpia. Bitutės dūzgia. Kamanė zvimbia.

Šuo loja. Katė miaukia. Arklys žvengia. Karvė mūkia. Kiaulė kriuksi. Lapė kiauksi. Ožkelė mekena. Avis bliauna.

Rytas aušta. Padangė švinta. Vėjelis dvelkia. Paukščiai gieda. Upelis čiurlena. Javai banguoja. Karklai linguoja. Medžiai siūbuoja. Miškas gaudžia. Kelelis vingiuoja.

Mama skalbia. Tėvelis meistrauja. Senelis kasa. Močiutė neria, mezga. Sesė žaidžia. Henrikas važiuoja. Dzūkas pasakoja. Choristai dainuoja.

Ir vėl pavasaris. Saulutė kvatoja. Vėjelis dainuoja. Pievos pražysta. Medžiai pabunda. Žolė žaliuoja. Linksma dainelė skamba.